

בש"פ 323/20 - מאיר אוחנה נגד מדינת ישראל

**בבית המשפט העליון
בש"פ 323/20**

לפני:

כבוד השופט י' עמיהת

הGBKש:

מאיר אוחנה

נגד

מדינת ישראל

המשיבה:

ערר על החלטתו של בית המשפט המוחזק בתל אביב
בת"פ 26228-14-0 שנינתה ביום 15.12.2019 על
ידי כבוד השופט א' הימן

תאריך הישיבה:
(16.1.2020) י"ט בטבת התש"ף

בשם המGBKש:
עו"ד אורן קינן
בשם המשיבה:
עו"ד שריית משבג

ההחלטה

ענינו בפרשנות הנוגעת להיקף החלטות על פי החלטתו של השופט רוזן מיום 28.2.2016.

אומר בקצרה, כי הטענה הנטענת על ידי העורר ולפיו הוחרגה מחלוקת הדירה שעל שמו של העורר, מהוות התהcumות גם אינה מעוגנת כלל, לא בלשון ההחלטה ולא ברצינול ההחלטה. השופט רוזן כתוב במפורש כי מדובר ברכוש המופיע בנספח לכתב החלטות (נספח א' לבקשת שבפני), ובנספח זה כתוב "הדירה" והשופט רוזן הורה חילוט מחלוקת הדירה, היא מחלוקת של העורר.

כיצד הבין העורר עצמו את ההחלטה ניתן ללמידה מסעיף 139 לכתב הערעור שהגיש בשעתו לבית משפט זה במסגרת ע"פ 8345/15.

עמוד 1

במונחים של המשפט האזרחי בהחלט ניתן היה לטעון, ראשית, כי העורר מנוע ומושתק מלטען אחרת; שניית, כי העורר מעלה טענה בחוסר תום לב; ועיקרו של דבר - כי האמור בכתב העreauו הנ"ל מעיד כמובן שהוא עדים על כך שהעורר עצמו הבין היבט כי מדובר במחזית הדירה הרשומה על שמו.

אשר על כן, העורר נדחה. כפי שהבינותי, בימים אלה מתנהל הליך של פירוק שיתוף על מנת למש את מחזית הדירה אשר לעורר.

משנדהה העורר ממלא איני נדרש למסגרת הדינונית לבקשתו כגון ذה.

ניתנה היום, י"ט בטבת התש"פ (2020.1.16), בנסיבות הצדדים.

שפט